

/MUZIEK

‘IN AZIË BEN IK EEN DIVA. MIJN BAD WORDT ER MET MELK GEVULD’

Haar verschijning is exotisch en leeftijdloos, haar repertoire doet alle windstreken aan, en in Azië heeft ze een bijna goddelijke status – maar tegelijk is ze nuchter Hollands. Met haar nieuwe cd *Rendez-Vous* keert Laura Fygi (1955) terug naar de taal van haar jeugd.

JE ZINGT VERSCHILLENDE GENRES. REFLECTIE VAN JE ACHTERGROND?

“Ik zie het niet als verschillende genres. Of ik nu latin zing, bossanova, Franse chansons of het Great American Songbook: ze hebben allemaal één verhaal. De verschillen zitten hem vooral in de taal en daarin komt mijn achtergrond natuurlijk naar voren. Ik ben in Zuid-Amerika opgegroeid, waardoor het Spaans me met de paplepel is ingegoten. Met carnaval gingen we veel naar Brazilië, waar de bossanova vandaan komt. Ik ben Frans-talig opgevoed, vandaar die chansons. En mijn ouders waren gek op Amerikaanse crooners van Ella Fitzgerald en Julie London tot Frank Sinatra, dus ook daar kreeg ik wat van mee. Dat kwam dan ook naar voren toen ik vijftien jaar geleden, na mijn Centerfold-tijd, solo-cd's ging maken.”

MET CENTERFOLD BEGON JE TOEN JE EEN JAAR OF 30 WAS. IS ZO'N SEXY MEIDENGROEP NIET MEER IETS VOOR TUSSEN JE 18E EN JE 28E?

“Ach, ik wilde mijn hele jeugd dolgraag zingen en kreeg dankzij Centerfold de gelegenheid een plaatje te maken, met muzikanten en een groep te werken en veel podiumervaring op te doen. Dat was een geweldige kans die ik met beide handen aangreep. De grap was: na onze optredens gingen de twee andere groepsleden, die tien, elf jaar jonger waren, meestal naar de disco, en de manager en ik naar een pianobar of zo. Op tournee in Zwitserland vroeg ik in de hotelbar aan de optredende jazzband of ik ook een liedje mocht zingen. Mijn manager was stomverbaasd dat ik dat genre leuk vond en zo goed beheerste en zei: ‘Daar moeten we meer mee doen.’ Toen Centerfold uit elkaar ging, heb ik hem daar aan gehouden!”

...AND THE REST IS HISTORY.

“Ja, dat het zo'n gigantisch succes werd, is natuurlijk meeegenomen. Toen mijn eerste cd uitkwam, wilden ze in Japan een van de liedjes gebruiken als de titelsong van een soapserie. En niet alleen dat: in het startfilmpje zag je ook mijn gezicht, waardoor niet alleen mijn liedje maar ook mijn verschijning daar heel bekend werd. Dat was dus: óp naar Japan en optre-

den maar. Vervolgens krijg je natuurlijk die olievlekwerking: landen in de omgeving vroegen zich af: ‘Hé, wat gebeurt daar in Japan? Dat willen wij ook!’ Op die manier heb ik stap voor stap bijna heel Azië veroverd. Ik ga er nog altijd jaarlijks twee, drie keer op tournee, maar word bijvoorbeeld ook gevraagd om ‘even twintig minuten te komen zingen’, omdat er een hotel wordt geopend. Dat is echt kicken, dan ben je iemand.”

BEROEMD IN AZIË IS IETS ANDERS DAN BEROEMD ZIJN IN NEDERLAND, NIETWAAR?

“Er zijn hier theaters waar ze je al een over het paard getilde aanstelster vinden als je een kopje koffie bestelt. In Azië is het het andere uiterste, daar word je als een diva behandeld: butler voor de deur, ze willen meteen je koffer voor je uitpakken en vragen of ze je bad moeten vullen met melk. Ik moet eerlijk zeggen: die benadering ben je na twee weken ook wel zat, hoor. Maar als je dan terugkeert naar Nederland... Laatst had ik 36 kilo extra bagage, een partij textiel die ik uit Maleisië had meegenomen. Dan begint de taxichauffeur al uit zijn raampje te mekkeren: ‘Mot dat, zoveel?!’ En het liefst laat-ie het je dan ook nog zelf in de achterbak stoppen.”

MET JE NIEUWE CD KEER JE TERUG NAAR DE TAAL WAARMEE JE BENT OPGEVOED.

“Dat wil zeggen: de liedjes zijn Franstalig, maar afkomstig uit Amerika. Stukken van Cole Porter, Gershwin: prachtige en herkenbare liedjes, maar door de Franse tekst krijg je een heel andere sound. De keuze daarvoor heeft ook te maken met Azië. Daar zijn ze niet erg bekend met Franse chansons, maar wel met het Great American Songbook. Dus dacht ik: daar maken we een mooie combinatie van! Jazzviolist Johnny Frigo gaat er een solo op spelen, net als Stochelo Rosenberg. Heel erg leuk ook vind ik dat ik op die cd een duet met Dave ga zingen: een variant van zijn hit *Dansez maintenant*. Dat is eigenlijk een bewerking van *Moonlight Serenade* van Glenn Miller. Het lijkt me geweldig om daar, als twee Franssprekende Nederlanders, een eigen uitvoering van te maken.”

Rendez-Vous verschijnt in april. Info: www.laurafygi.nl.